

her i dette Thing er bleven udtalt, og ved forskellige Afstemninger har fundet sin Bekræftelse.

Den Mistillid, man har i andre Retninger til den offentlige Myndighed, iblandt andet til Politimyndigheden omkring paa Landet, netop denne Mangel paa Tillid til alle disse forskellige Arter af offentlig Myndighed er det, som bringer os til, ved strengere Love at søge at skaffe en Virksomhed tilveie, der kan have Mistilliden; thi Mistillid af denne Natur er yderst farlig, og, naar den ikke betimeligt bliver afhjulpen, saa vil hele Samfundet komme til at lide derunder. Det er ikke for at kaste Mistillid paa Sogneforstanderskaberne, at jeg er kommen frem med dette Lovforslag, men det er for at lette dem deres Virksomhed i denne Retning og derved skaffe dem Tillid. Jeg har nemlig den fulde Overbevisning, at, naar de kunne benytte de Midler, som gives dem, idet disse ere af en saadan Væbskaffenhed, at de ikke vige tilbage for at benytte dem, og naar Veien er bleven dem tilbørlig viist, saa ville Sogneforstanderne finde Tillid. Det ærede Medlem henviste til de nær forestaaende Uendringer af Communeforholdene paa Landet. Nu veed jeg ikke, om alle Medlemmer her i Salen vente, at disse ere saa nær forestaaende (Nei!). Det skal glæde mig, om jeg vidste det; men, naar det ærede Medlem eengang blev paakaldt til at understøtte os i en Ubvidelse af Valgkredsens, som han aabenbart her maa have tydet hen til, siden han har sagt, at, naar de nye Communeforanstaltninger træde i Kraft, saa ville de faae en saadan Indvirkning, at de her omtalte Mænd ville kunne hjælpe sig selv; veed jeg ikke, om det ærede Medlem, naar den Tid kommer, at der skal raadslages om en saadan Ubvidelse af Valgkredsens, saa tilfulde vil erindre sig, at han igaar har underskrevet en Bærel paa sig, — jeg skal huske det, jeg skal tilvise til den Tid, om vi da ere sammen i Thinget, opfordre ham til at indløse den, og da kan det maaskee være, at det dog bliver mig, der maa virke for, at Kredsens ikke bliver større, end passende er. Det ærede Medlem har ogsaa henvist til Selveiendommens Ubredelse, men er det at vise en fjern Fremtid, naar Commune-Indretningerne skulle være forbedrede, saa frygter jeg for, at den Fremtid,

han her viser hen til, er endnu meget fjernere, Dersom man troer, at disse samlede Bestyrelser, der gjøre en enkelt Mand saaledes til Herre over en stor Deel af Befolkningen, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de District (Monrad) saa kraftigt har udtalt igaar, ville blive skilte fra hverandre, og Selveiendom komme til at træde i Stedet, saa tager man feil, med mindre saavel dette Medlem, som det andet ærede Medlem, der igaar sad her i Nærheden, (Mourier) skulde ville bidrage til at finde Midlerne, hvorved en saadan forandret Tilstand kunde bringes tilveie. Han skal i den Anledning ikke savne min allerbedste Understøttelse, og, dersom han vil give mig den Tilsikring om, at mange af hans Venner her i Thinget ville arbejde alvorlig løs paa at fremme denne Sag paa den eneste Wei, ad hvilken den kan fremmes hurtigt, da skal jeg med den største Fornøielse tage dette ubetydelige Lovforslag tilbage, og jeg skal da kun betragte det som et høist maadeligt Palliativ, hvorom netop mine nærmeste Venner have udtalt sig bebreidende, fordi de sagde, det er dog kun for Lidet, der maa begjæres meget mere, men hvorom jeg har sagt: lad os tage det Smaa, og gaae en langsom Wei, det er den, som baader os allerbedst. Men jeg skal paa ingen Maade vige tilbage fra et Forslag, hvorved i en nær Fremtid Selveiendom i disse Districter, i disse Dele af Landet, kunde træde istedetfor det af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de District (Monrad) med saa forte Farver skildrede Forhold (Katter). Ja, det var med meget gripende Farver, han skildrede dem. Men, sagde det ærede Medlem, som talte imod Forslaget, jeg har her endnu kun talt om det Almindelige ved Forslaget, de Indvendinger, som fra et ganske almindeligt Standpunkt kunne gjøres derved, og det er meget lidt; naar jeg gaar til Forslaget selv, saa skal man see, at der ere ganske andre Indvendinger at gjøre imod det, at det har saadanne Mangler, at man skulde forfærdes over det. For det Første indvendte han imod hele Forslaget, at det led af en stor Ubestemthed; men han sagde forøvrigt ikke, hvori denne Ubestemthed bestod, og det forekom mig næsten, at efterhaanden som han talte om Forslaget, fandt han, at det var for